

Artikel 1 Persönlicher Geltungsbereich

Dieses Abkommen gilt für Personen, die in einem Vertragsstaat oder in beiden Vertragsstaaten ansässig sind.

Artikel 2 Unter das Abkommen fallende Steuern

(1) Dieses Abkommen gilt, ohne Rücksicht auf die Art der Erhebung, für Steuern vom Einkommen und vom Vermögen, die in einem der beiden Vertragsstaaten erhoben werden.

(2) Als Steuern vom Einkommen und vom Vermögen gelten alle Steuern, die vom Gesamteinkommen, vom Gesamtvermögen oder von Teilen des Einkommens oder des Vermögens erhoben werden, einschließlich der Steuern vom Gewinn aus der Veräußerung beweglichen oder unbeweglichen Vermögens, der Lohnsummensteuern sowie der Steuern vom Vermögenszuwachs.

(3) Zu den zur Zeit bestehenden Steuern, für die dieses Abkommen gilt, gehören insbesondere

a) in der Bundesrepublik Deutschland:

die Einkommensteuer,
die Körperschaftsteuer einschließlich der Ergänzungsabgabe zur Körperschaftsteuer,
die Vermögensteuer,
die Grundsteuer und
die Gewerbesteuer;

b) in der Tschechoslowakischen Sozialistischen Republik;

die Abgabe und die Steuer vom Gewinn (odvod ze zisku a dan ze zisku),

die Lohnsteuer (dan ze mzdy),

die Steuer von Einkünften aus literarischer und künstlerischer

Tätigkeit (dan z príjmu z literarni a umelecke cinnosti),

die Landwirtschaftsteuer (dan zemedelska),

die Steuer von den Einkünften der Bevölkerung (dan z príjmu obyvateľstva),

die Haussteuer (dan domovni) und

die Abgabe vom Vermögen (odvod z jmeni).

(4) Die Bestimmungen dieses Abkommens über die Besteuerung des Einkommens oder des Vermögens gelten entsprechend für die nicht nach dem Einkommen oder dem Vermögen berechnete Gewerbesteuer, die in der Bundesrepublik Deutschland erhoben wird.

(5) Dieses Abkommen gilt auch für alle Steuern gleicher oder ähnlicher Art, die künftig neben den zur Zeit bestehenden Steuern oder an deren Stelle erhoben werden. Die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten teilen einander am Ende eines Jahres die in ihren Steuergesetzen eingetretenen Änderungen, soweit erforderlich, mit.

Artikel 3 Allgemeine Begriffsbestimmungen

(1) Im Sinne dieses Abkommens, wenn der Zusammenhang nichts anderes erfordert:

a) bedeuten die Ausdrücke "ein Vertragsstaat" und "der andere Vertragsstaat" je nach dem Zusammenhang die Bundesrepublik Deutschland oder die Tschechoslowakische Sozialistische Republik;

b) umfaßt der Ausdruck "Person" natürliche Personen und Gesellschaften;

c) bedeutet der Ausdruck "Gesellschaft" juristische Personen oder Rechtsträger, die für die Besteuerung wie juristische Personen behandelt werden;

d) bedeuten die Ausdrücke "Unternehmen eines Vertragsstaats" und "Unternehmen des anderen Vertragsstaats", je nachdem, ein Unternehmen, das von einer in einem Vertragsstaat ansässigen Person betrieben wird, oder ein Unternehmen, das von einer in dem anderen Vertragsstaat ansässigen Person betrieben wird;

Článok 1 Osoby, na ktoré sa Zmluva vzťahuje

Táto Zmluva sa vzťahuje na osoby, ktoré majú bydlisko alebo sídlo v jednom alebo v oboch zmluvných štátoch.

Článok 2 Dane, na ktoré sa Zmluva vzťahuje

(1) Táto Zmluva sa vzťahuje na dane z príjmu a z majetku vyberané v niektorom z oboch zmluvných štátov, nech je spôsob vyberania akýkoľvek.

(2) Za dane z príjmu a z majetku sa považujú všetky dane vyberané z celkového príjmu, zo všetkého majetku alebo z časti príjmu alebo majetku, vrátane daní zo zisku zo scudzenia hnutel'ného alebo nehnuteľného majetku, daní z objemu miezd a daní z prírastku hodnoty.

(3) Súčasné dane, na ktoré sa Zmluva vzťahuje, sú najmä

a) v Spolkovej republike Nemecka:

daň z príjmu (die Einkommensteuer),

daň právnických osôb vrátane doplnkovej dávky k dani právnických osôb (die Körperschaftsteuer einschliesslich der Ergänzungsabgabe zur Körperschaftsteuer),

daň z majetku (die Vermögensteuer) a

pozemková daň (die Grundsteuer) a

živnostenská daň (die Gewerbesteuer);

b) v Československej socialistickej republike:

odvod zo zisku a daň zo zisku,

daň zo mzdy,

daň z príjmov z literárnej a umeleckej činnosti,

daň poľnohospodárska,

daň z príjmov obyvateľstva,

daň domová a

odvod z majetku.

(4) Ustanovenia tejto Zmluvy o zdanení príjmu alebo majetku platia primerane pre živnostenskú daň vyrubovanú nielen podľa príjmu alebo majetku, ktorá sa vyberá v Spolkovej republike Nemecka.

(5) Táto Zmluva sa bude vzťahovať aj na všetky totožné alebo obdobné dane, ktoré sa budú v budúcnosti vyberať popri súčasných daniach alebo namiesto nich. Príslušné úrady zmluvných štátov si na konci každého roka podľa potreby oznámia zmeny, ktoré sa vykonali v ich daňových zákonoch.

Článok 3 Všeobecné definície

(1) Podľa tejto Zmluvy, pokiaľ súvislosť nevyžaduje odlišný výklad:

a) Výrazy "jeden zmluvný štát" a "druhý zmluvný štát" označujú podľa súvislosti Spolkovú republiku Nemecka alebo Československú socialistickú republiku.

b) Výraz "osoba" zahŕňa fyzické osoby a spoločnosti.

c) Výraz "spoločnosť" označuje právnické osoby alebo nositeľov práv považovaných na účely zdanenia za právnické osoby.

d) Výrazy "podnik jedného zmluvného štátu" a "podnik druhého zmluvného štátu" označujú podnik prevádzkovaný osobou majúcou bydlisko alebo sídlo v jednom zmluvnom štáte, prípadne podnik prevádzkovaný osobou majúcou bydlisko alebo sídlo v druhom zmluvnom štáte.

e) Výraz "príslušný úrad" označuje v prípade Spolkovej republiky Nemecka spolkového ministra financií a v prípade Československej socialistickej republiky ministra financií Československej

e) bedeutet der Ausdruck "zuständige Behörde" auf Seiten der Bundesrepublik Deutschland den Bundesminister der Finanzen und auf Seiten der Tschechoslowakischen Sozialistischen Republik den Minister der Finanzen der Tschechoslowakischen Sozialistischen Republik oder seinen bevollmächtigten Vertreter.

(2) Bei Anwendung dieses Abkommens durch einen Vertragsstaat hat, wenn der Zusammenhang nichts anderes erfordert, jeder nicht anders bestimmte Ausdruck die Bedeutung, die ihm nach dem Recht dieses Staates über die Steuern zukommt, welche Gegenstand dieses Abkommens sind.

Artikel 4 Steuerlicher Wohnsitz

(1) Im Sinne dieses Abkommens bedeutet der Ausdruck "eine in einem Vertragsstaat ansässige Person" eine Person, die nach dem Recht dieses Staates dort auf Grund ihres Wohnsitzes, ihres ständigen Aufenthalts, des Ortes ihrer Geschäftsleitung oder eines anderen ähnlichen Merkmals steuerpflichtig ist.

(2) Ist nach Absatz 1 eine natürliche Person in beiden Vertragsstaaten ansässig, so gilt folgendes:

a) Die Person gilt als in dem Vertragsstaat ansässig, in dem sie über eine ständige Wohnstätte verfügt. Verfügt sie in beiden Vertragsstaaten über eine ständige Wohnstätte, so gilt sie als in dem Vertragsstaat ansässig, zu dem sie die engeren persönlichen und wirtschaftlichen Beziehungen hat.

b) Kann nicht bestimmt werden, zu welchem Vertragsstaat die Person die engeren persönlichen und wirtschaftlichen Beziehungen hat, oder verfügt sie in keinem der Vertragsstaaten über eine ständige Wohnstätte, so gilt sie als in dem Vertragsstaat ansässig, in dem sie ihren gewöhnlichen Aufenthalt hat*

(3) Ist nach Absatz 1 eine andere als eine natürliche Person in beiden Vertragsstaaten ansässig, so gilt sie als in dem Vertragsstaat ansässig, in dem sich der Ort ihrer tatsächlichen Geschäftsleitung befindet.

Artikel 5 Betriebsstätte

(1) Im Sinne dieses Abkommens bedeutet der Ausdruck "Betriebsstätte" eine feste Geschäftseinrichtung, in der die Tätigkeit des Unternehmens ganz oder teilweise ausgeübt wird.

(2) Der Ausdruck "Betriebsstätte" umfaßt insbesondere:

- a) einen Ort der Leitung,
- b) eine Zweigniederlassung,
- c) eine Geschäftsstelle,
- d) eine Fabrikationsstätte,
- e) eine Werkstätte,
- f) ein Bergwerk, einen Steinbruch oder eine andere Stätte der Ausbeutung von Bodenschätzen,
- g) eine Bauausführung oder Montage, deren Dauer zwölf Monate überschreitet.

(3) Als Betriebsstätten gelten nicht:

- a) Einrichtungen, die ausschließlich zur Lagerung, Ausstellung oder Auslieferung von Gütern oder Waren des Unternehmens benutzt werden;
- b) Bestände von Gütern oder Waren des Unternehmens, die ausschließlich zu Lagerung, Ausstellung oder Auslieferung unterhalten werden;
- c) Bestände von Gütern oder Waren des Unternehmens, die ausschließlich zu dem Zweck unterhalten werden, durch ein anderes Unternehmen bearbeitet oder verarbeitet zu werden;
- d) eine feste Geschäftseinrichtung, die ausschließlich zu dem Zweck unterhalten wird, für das Unternehmen Güter oder Waren einzukaufen oder Informationen zu beschaffen;
- e) eine feste Geschäftseinrichtung, die ausschließlich zu dem Zweck unterhalten wird, für das Unternehmen zu werben, Informationen zu erteilen, wissenschaftliche Forschung zu betreiben oder ähnliche

socialistickej republiky alebo jeho splnomocneného zástupcu.

(2) Každý výraz, ktorý nie je inak definovaný, má pre aplikáciu tejto Zmluvy zmluvným štátom význam, ktorý mu určujú právne predpisy tohto štátu, ktoré upravujú dane, ktoré sú predmetom tejto Zmluvy, pokiaľ súvislosť nevyžaduje odlišný výklad.

Článok 4 Daňový domicil

(1) Výraz "osoba majúca bydlisko alebo sídlo v jednom zmluvnom štáte" označuje podľa tejto Zmluvy osobu, ktorá je podrobená zdaneniu podľa právnych predpisov tohto štátu z dôvodu svojho bydliska, stáleho pobytu, miesta vedenia alebo iného podobného kritéria.

(2) Ak fyzická osoba má podľa ustanovenia odseku 1 bydlisko v oboch zmluvných štátoch, postupuje sa takto:

a) Predpokladá sa, že táto osoba má bydlisko v tom zmluvnom štáte, v ktorom má stály byt. Ak má stály byt v oboch zmluvných štátoch, predpokladá sa, že má bydlisko v tom zmluvnom štáte, s ktorým má užšie osobné a hospodárske vzťahy.

b) Ak sa nemôže určiť, s ktorým zmluvným štátom má táto osoba užšie osobné a hospodárske vzťahy, alebo ak nemá stály byt v žiadnom zmluvnom štáte, predpokladá sa, že má bydlisko v tom zmluvnom štáte, v ktorom sa obvykle zdržiava.

(3) Ak iná osoba ako fyzická osoba má podľa ustanovenia odseku 1 sídlo v oboch zmluvných štátoch, predpokladá sa, že má sídlo v tom zmluvnom štáte, v ktorom je miesto jej skutočného vedenia.

Článok 5 Stála prevádzkareň

(1) Výraz "stála prevádzkareň" označuje podľa tejto Zmluvy trvalé zariadenia na podnikanie, v ktorom podnik úplne alebo čiastočne vykonáva svoju činnosť.

(2) Výraz "stála prevádzkareň" zahŕňa najmä:

- a) miesto vedenia,
- b) závod,
- c) kanceláriu,
- d) továreň,
- e) dielňu,
- f) baňu, lom alebo iné miesto, kde sa ťažia prírodné zdroje,
- g) stavenisko alebo montáž, ktoré trvajú dlhšie ako 12 mesiacov

(3) Za stálu prevádzkareň sa nepovažuje:

- a) zariadenie, ktoré sa využíva iba na uskladnenie, vystavenie alebo na dodanie tovaru patriaceho podniku,
- b) zásoba tovaru patriaceho podniku, ktorá sa udržiava iba za účelom uskladnenia, vystavenia alebo dodania,
- c) zásoba tovaru patriaceho podniku, ktorá sa udržiava iba za účelom spracovania iným podnikom,
- d) trvalé zariadenie slúžiace na podnikanie, ktoré sa využíva iba za účelom nákupu tovaru alebo zhrmažďovania informácií pre podnik,
- e) trvalé zariadenie slúžiace na podnikanie, ktoré sa využíva pre podnik iba za účelom reklamy, poskytovania informácií, vedeckých rešerší alebo podobných činností, ktoré majú prípravný alebo pomocný charakter.

(4) Osoba konajúca v jednom zmluvnom štáte za podnik druhého zmluvného štátu - iná ako nezávislý zástupca podľa odseku 5 - sa považuje za stálu prevádzkareň v prv menovanom štáte, ak je vybavená plnomocenstvom, ktoré jej dovoľuje uzavierať zmluvy v mene podniku a ktoré v tomto štáte obvykle využíva, pokiaľ jej

Tätigkeiten auszuüben, die vorbereitender Art sind oder eine Hilfstätigkeit darstellen.

(4) Ist eine Person - mit Ausnahme eines unabhängigen Vertreters im Sinne des Absatzes 5 - in einem Vertragsstaat für ein Unternehmen des anderen Vertragsstaats tätig, so gilt eine in dem erstgenannten Staat gelegene Betriebsstätte als gegeben, wenn die Person eine Vollmacht besitzt, im Namen des Unternehmens Verträge abzuschließen, und die Vollmacht in diesem Staat gewöhnlich ausübt, es sei denn, daß sich ihre Tätigkeit auf den Einkauf von Gütern oder Waren für das Unternehmen beschränkt.

(5) Ein Unternehmen eines Vertragsstaats wird nicht schon deshalb so behandelt, als habe es eine Betriebsstätte in dem anderen Vertragsstaat, weil es dort seine Tätigkeit durch einen Makler, Kommissionär oder einen anderen unabhängigen Vertreter ausübt, sofern diese Person im Rahmen ihrer ordentlichen Geschäftstätigkeit handelt.

(6) Allein dadurch, daß eine in einem Vertragsstaat ansässige Gesellschaft eine Gesellschaft beherrscht oder von einer Gesellschaft beherrscht wird, die in dem anderen Vertragsstaat ansässig ist oder dort (entweder durch eine Betriebsstätte oder in anderer Weise) ihre Tätigkeit ausübt, wird eine der beiden Gesellschaften nicht zur Betriebsstätte der anderen.

Artikel 6

Einkünfte aus unbeweglichem Vermögen

(1) Einkünfte aus unbeweglichem Vermögen können in dem Vertragsstaat besteuert werden, in dem dieses Vermögen liegt.

(2) Der Ausdruck "unbewegliches Vermögen" bestimmt sich nach dem Recht des Vertragsstaats, in dem das Vermögen liegt. Der Ausdruck umfaßt in jedem Fall das Zubehör zum unbeweglichen Vermögen, das lebende und tote Inventar land- und forstwirtschaftlicher Betriebe, die Rechte, auf die die Vorschriften des bürgerlichen Rechts über Grundstücke Anwendung finden, die Nutzungsrechte an unbeweglichem Vermögen sowie die Rechte auf veränderliche oder feste Vergütungen für die Ausbeutung oder das Recht auf Ausbeutung von Mineralvorkommen, Quellen und anderen Bodenschätzen. See- und Binnenschiffe sowie Luftfahrzeuge gelten nicht als unbewegliches Vermögen.

(3) Absatz 1 gilt für die Einkünfte aus der unmittelbaren Nutzung, der Vermietung oder Verpachtung sowie jeder anderen Art der Nutzung unbeweglichen Vermögens.

(4) Die Absätze 1 und 3 gelten auch für Einkünfte aus unbeweglichem Vermögen eines Unternehmens und für Einkünfte aus unbeweglichem Vermögen, das der Ausübung eines freien Berufs dient.

Artikel 7

Unternehmensgewinne

(1) Gewinne eines Unternehmens eines Vertragsstaats können nur in diesem Staat besteuert werden, es sei denn, daß das Unternehmen seine Tätigkeit im anderen Vertragsstaat durch eine dort gelegene Betriebsstätte ausübt. Übt das Unternehmen seine Tätigkeit in dieser Weise aus, so können die Gewinne des Unternehmens in dem anderen Staat besteuert werden, jedoch nur insoweit, als sie dieser Betriebsstätte zugerechnet werden können.

(2) Übt ein Unternehmen eines Vertragsstaats seine Tätigkeit in dem anderen Vertragsstaat durch eine dort gelegene Betriebsstätte aus, so sind in jedem Vertragsstaat dieser Betriebsstätte die Gewinne zuzurechnen, die sie hätte erzielen können, wenn sie eine gleiche oder ähnliche Tätigkeit unter gleichen oder ähnlichen Bedingungen als selbständiges Unternehmen ausgeübt hätte und im Verkehr mit dem Unternehmen, dessen Betriebsstätte sie ist, völlig unabhängig gewesen wäre.

(3) Bei der Ermittlung der Gewinne einer Betriebsstätte werden die für die Zwecke dieser Betriebsstätte entstandenen Aufwendungen, einschließlich der Geschäftsführungs- und allgemeinen

činnost' nie je obmedzená na nákupy tovaru pre podnik.

(5) Nepredpokladá sa, že podnik jedného zmluvného štátu má stálu prevádzkareň v druhom zmluvnom štáte len preto, že tam vykonáva svoju činnosť prostredníctvom makléra, komisionára alebo iného nezávislého zástupcu, pokiaľ tieto osoby konajú v rámci svojej riadnej činnosti.

(6) Skutočnosť, že spoločnosť, ktorá má sídlo v jednom zmluvnom štáte, ovláda spoločnosť alebo je ovládaná spoločnosťou, ktorá má sídlo v druhom zmluvnom štáte alebo ktorá v tomto druhom štáte vykonáva svoju činnosť (či už prostredníctvom stálej prevádzkárne alebo inak), neurobí sama osebe z ktorejkoľvek tejto spoločnosti stálu prevádzkareň druhej spoločnosti.

Článok 6

Príjmy z nehnuteľného majetku

(1) Príjmy z nehnuteľného majetku sa môžu zdaňovať v zmluvnom štáte, v ktorom je taký majetok umiestnený.

(2) Výraz "nehnuteľný majetok" je definovaný v zhode s právom toho zmluvného štátu, v ktorom je tento majetok umiestnený. Tento výraz zahŕňa v každom prípade príslušenstvo nehnuteľného majetku, živý a mŕtvy inventár poľnohospodárskych a lesných hospodárstiev, práva, na ktoré sa použijú ustanovenia občianskeho práva vzťahujúce sa na pozemky, užívanie nehnuteľného majetku a práva na premenlivé alebo pevné plnenia platené za ťažbu alebo za právo na ťažbu nerastných ložísk, prameňov a iných prírodných zdrojov. Lode, člny a lietadlá sa nepovažujú za nehnuteľný majetok.

(3) Ustanovenie odseku 1 sa použije na príjmy z priameho užívania, nájmu, árendy a každého iného spôsobu užívania nehnuteľného majetku.

(4) Ustanovenia odsekov 1 a 3 sa použijú aj na príjmy z nehnuteľného majetku podniku a na príjmy z nehnuteľného majetku užívaného na výkon slobodného povolania.

Článok 7

Zisky podnikov

(1) Zisky podniku jedného zmluvného štátu sa môžu zdaňovať iba v tomto štáte, pokiaľ podnik nevykonáva svoju činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkárne, ktorá je tam umiestnená. Ak podnik vykonáva svoju činnosť týmto spôsobom, môžu sa zisky podniku zdaňovať v tomto druhom štáte, ale iba v takom rozsahu, v akom ich možno pripočítať tejto stálej prevádzkárni.

(2) Ak podnik jedného zmluvného štátu vykonáva svoju činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkárne, ktorá je tam umiestnená, prisudzujú sa v každom zmluvnom štáte tejto stálej prevádzkárni zisky, ktoré by bola mohla docieľiť, keby bola ako samostatný podnik vykonávala totožné alebo podobné činnosti za rovnakých alebo podobných podmienok a bola celkom nezávislá v styku s podnikom, ktorého je stálou prevádzkárňou.

(3) Pri výpočte ziskov stálej prevádzkárne sa povoľuje odpočítať náklady vynaložené na ciele sledované touto stálou prevádzkárňou včítane výdavkov vedenia a všeobecných správnych výdavkov, či už vznikli v štáte, v ktorom je táto stála prevádzkareň umiestnená alebo inde.

Verwaltungskosten, zum Abzug zugelassen, gleichgültig, ob sie in dem Staat, in dem die Betriebsstätte liegt, oder anderswo entstanden sind.

(4) Soweit es in einem Vertragsstaat üblich ist, die einer Betriebsstätte zuzurechnenden Gewinne durch Aufteilung der Gesamtgewinne des Unternehmens auf seine einzelnen Teile zu ermitteln, schließt Absatz 2 nicht aus, daß dieser Vertragsstaat die zu steuernden Gewinne nach der üblichen Aufteilung ermittelt. Die Art der angewendeten Gewinnaufteilung muß jedoch so sein, daß das Ergebnis mit den Grundsätzen dieses Artikels übereinstimmt.

(5) Auf Grund des bloßen Einkaufs von Gütern oder Waren für das Unternehmen wird einer Betriebsstätte kein Gewinn zugerechnet.

(6) Bei Anwendung der vorstehenden Absätze sind die der Betriebsstätte zuzurechnenden Gewinne jedes Jahr auf dieselbe Art zu ermitteln, es sei denn, daß ausreichende Gründe dafür bestehen, anders zu verfahren.

(7) Gehören zu den Gewinnen Einkünfte, die in anderen Artikeln dieses Abkommens behandelt werden, so werden die Bestimmungen jener Artikel durch die Bestimmungen dieses Artikels nicht berührt.

Artikel 8 Schiff- und Luftfahrt

(1) Gewinne aus dem Betrieb von Seeschiffen oder Luftfahrzeugen im internationalen Verkehr können nur in dem Vertragsstaat besteuert werden, in dem sich der Ort der tatsächlichen Geschäftsleitung des Unternehmens befindet.

(2) Gewinne aus dem Betrieb von Schiffen, die der Binnenschifffahrt dienen, können nur in dem Vertragsstaat besteuert werden, in dem sich der Ort der tatsächlichen Geschäftsleitung des Unternehmens befindet.

(3) Befindet sich der Ort der tatsächlichen Geschäftsleitung eines Unternehmens der See- oder Binnenschifffahrt an Bord eines Schiffes, so gilt er als in dem Vertragsstaat gelegen, in dem der Heimathafen des Schiffes liegt, oder, wenn kein Heimathafen vorhanden ist, in dem Vertragsstaat, in dem die Person, die das Schiff betreibt, ansässig ist.

(4) Absätze 1 bis 3 gelten entsprechend für Beteiligungen eines Unternehmens der Schiff- oder Luftfahrt an einem Pool, einer Betriebsgemeinschaft oder einem anderen internationalen Betriebszusammenschluß.

Artikel 9 Verbundene Unternehmen

(1) Wenn

a) ein Unternehmen eines Vertragsstaats unmittelbar oder mittelbar an der Geschäftsleitung, der Kontrolle oder am Kapital eines Unternehmens des anderen Vertragsstaats beteiligt ist oder

b) dieselben Personen unmittelbar oder mittelbar an der Geschäftsleitung, der Kontrolle oder am Kapital eines Unternehmens eines Vertragsstaats und eines Unternehmens des anderen Vertragsstaats beteiligt sind

und in diesen Fällen zwischen den beiden Unternehmen hinsichtlich ihrer kaufmännischen oder finanziellen Beziehungen Bedingungen vereinbart oder auferlegt werden, die von denen abweichen, die unabhängige Unternehmen miteinander vereinbaren würden, so dürfen die Gewinne, die eines der Unternehmen ohne diese Bedingungen erzielt hätte, wegen dieser Bedingungen aber nicht erzielt hat, den Gewinnen dieses Unternehmens zugerechnet und entsprechend besteuert werden.

(2) Wenn der Gewinn, mit dem ein Unternehmen eines Vertragsstaats in diesem Staat besteuert worden ist, nach Absatz 1 in den Gewinn eines Unternehmens des anderen Vertragsstaats einbezogen und entsprechend besteuert wird und wenn es sich bei dem so einbezogenen Gewinn um einen Gewinn handelt, der

(4) Pokiaľ je v niektorom zmluvnom štáte obvyklé určovať zisky, ktoré sa majú pripočítať stálej prevádzkárni, na základe rozdelenia celkových ziskov podniku jeho rôznym časťami, nevylučuje ustanovenie odseku 2, aby tento zmluvný štát určil zisky, ktoré sa majú zdaňovať, týmto obvyklým rozdelením. Spôsob použitého rozdelenia ziskov musí byť však taký, aby výsledok bol v súlade so zásadami ustanovenými v tomto článku.

(5) Stálej prevádzkárni sa nepripočítajú žiadne zisky na základe skutočnosti, že iba nakupovala tovar pre podnik.

(6) Zisky, ktoré sa majú pripočítať stálej prevádzkárni, sa pre aplikáciu predchádzajúcich odsekov vypočítajú každý rok podľa tej istej metódy, pokiaľ neexistujú dodatočné dôvody pre iný postup.

(7) Ak zisky zahŕňajú príjmy, o ktorých sa hovorí v iných článkoch tejto Zmluvy, nebudú ustanovenia oných článkov dotknuté ustanoveniami tohto článku

Článok 8 Lodná a letecká doprava

(1) Zisky plynúce z prevádzky námorných lodí alebo lietadiel v medzinárodnej doprave môžu sa zdaňovať iba v zmluvnom štáte, v ktorom je miesto skutočného vedenia podniku.

(2) Zisky z prevádzky člnov používaných vo vnútrozemskej plavbe sa môžu zdaňovať iba v zmluvnom štáte, v ktorom je miesto skutočného vedenia podniku.

(3) Ak miesto skutočného vedenia podniku námornej alebo vnútrozemskej plavby je na palube lode alebo člna, považuje sa za umiestnené v zmluvnom štáte, v ktorom je domovský prístav tejto lode alebo tohto člna, alebo ak domovský prístav nie je, v zmluvnom štáte, v ktorom prevádzkovateľ lode alebo člna má bydlisko alebo sídlo.

(4) Ustanovenia odsekov 1 až 3 sa použijú primerane na účasti podniku námornej alebo vnútrozemskej plavby alebo leteckej dopravy na poole, spoločnej prevádzke alebo na inom medzinárodnom prevádzkovom združení.

Článok 9 Združené podniky

(1) Ak

a) podnik jedného zmluvného štátu sa priamo alebo nepriamo podieľa na vedení, kontrole alebo majetku podniku druhého zmluvného štátu alebo

b) tie isté osoby sa priamo alebo nepriamo podieľajú na vedení, kontrole alebo majetku podniku jedného zmluvného štátu i podniku druhého zmluvného štátu,

a ak v týchto prípadoch boli medzi oboma podnikmi v ich obchodných alebo finančných vzťahoch dojednané alebo im uložené podmienky, ktoré sa líšia od podmienok, ktoré by boli dojednané medzi nezávislými podnikmi, môžu sa do ziskov tohto podniku včleniť a primerane zdaňovať zisky, ktoré by bez týchto podmienok docielil jeden z podnikov, ktoré sa však vzhľadom na tieto podmienky nedocielili.

(2) Ak zisk, z ktorého bol podnik jedného zmluvného štátu zdanený v tomto štáte, podľa ustanovenia odseku 1 bol zahrnutý do zisku podniku druhého zmluvného štátu a primerane zdanený a ak zisk takto zahrnutý je ziskom, ktorý by bol docielil tento podnik tohto zmluvného štátu, keby podmienky dojednané medzi oboma podnikmi boli totožné s podmienkami, ktoré by sa boli dojednali medzi nezávislými podnikmi, urobí prv spomenutý štát primeranú

diesem Unternehmen des anderen Vertragsstaats zugeflossen wäre, falls die zwischen den beiden Unternehmen vereinbarten Bedingungen mit denen identisch gewesen wären, die zwischen unabhängigen Unternehmen vereinbart worden wären, nimmt der erstgenannte Staat eine entsprechende Berichtigung vor, um eine Doppelbelastung des so einbezogenen Gewinns zu vermeiden. Diese Berichtigung ist unter Berücksichtigung der übrigen Bestimmungen dieses Abkommens bezüglich der Art der Einkünfte festzusetzen, zu diesem Zweck konsultieren erforderlichenfalls die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten einander.

Artikel 10 Dividenden

(1) Dividenden, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Gesellschaft an eine in dem anderen Vertragsstaat ansässige Person zahlt, können in dem anderen Staat besteuert werden.

(2) Diese Dividenden können jedoch in dem Vertragsstaat, in dem die die Dividenden zahlende Gesellschaft ansässig ist, nach dem Recht dieses Staates besteuert werden. Die Steuer darf aber nicht übersteigen:

- a) 5% vom Hundert des Bruttobetrags der Dividenden, wenn der Empfänger eine Gesellschaft ist, die unmittelbar über mindestens 25% vom Hundert des Kapitals der die Dividenden zahlenden Gesellschaft verfügt;
- b) 15% vom Hundert des Bruttobetrags der Dividenden in allen anderen Fällen.

(3) Solange in einem Vertragsstaat der Satz der Steuer vom Gewinn einer Gesellschaft für den ausgeschütteten Gewinn niedriger ist als der Satz der Steuer für den nichtausgeschütteten Gewinn und der Unterschied 20% vom Hundert oder mehr beträgt, darf abweichend von Absatz 2 die Steuer, die in diesem Staat von den Dividenden erhoben wird, 25% vom Hundert des Bruttobetrags der Dividenden zuzüglich der Ergänzungsabgabe betragen, wenn die Dividenden von einer in diesem Vertragsstaat ansässigen Gesellschaft stammen und von einer in dem anderen Vertragsstaat ansässigen Gesellschaft bezogen werden, der entweder selbst oder zusammen mit anderen Personen, von denen sie beherrscht wird oder die mit ihr gemeinsam beherrscht werden, unmittelbar oder mittelbar mindestens 25% vom Hundert der stimmberechtigten Anteile der in dem erstgenannten Staat ansässigen Gesellschaft gehören.

(4) Der in diesem Artikel verwendete Ausdruck "Dividenden" bedeutet Einnahmen aus Aktien, Genußrechten oder Genußscheinen, Kuxen, Gewinnanteilen oder anderen Rechten - ausgenommen Forderungen - mit Gewinnbeteiligung sowie aus sonstigen Gesellschaftsanteilen stammende Einnahmen, die nach dem Steuerrecht des Staates, in dem die ausschüttende Gesellschaft ansässig ist, den Einnahmen aus Aktien gleichgestellt sind, einschließlich der Einnahmen aus Beteiligungen an einem Handelsgewerbe als stiller Gesellschafter, aus Gewinnobligationen oder aus partiarischen Darlehen sowie der Ausschüttungen auf die Anteilscheine von Kapitalanlagegesellschaften (Investmentfonds).

(5) Die Absätze 1 bis 3 sind nicht anzuwenden, wenn der in einem Vertragsstaat ansässige Empfänger der Dividenden in dem anderen Vertragsstaat, in dem die Dividenden zahlende Gesellschaft ansässig ist, eine Betriebsstätte hat und die Beteiligung, für welche die Dividenden gezahlt werden, tatsächlich zu dieser Betriebsstätte gehört. In diesem Fall ist Artikel 7 anzuwenden.

(6) Bezieht eine in einem Vertragsstaat ansässige Gesellschaft Gewinne oder Einkünfte aus dem anderen Vertragsstaat, so darf dieser andere Staat weder die Dividenden besteuern, die die Gesellschaft an nicht in diesem anderen Staat ansässigen Personen zahlt, noch Gewinne der Gesellschaft einer Steuer für nichtausgeschüttete Gewinne unterwerfen, selbst wenn die gezahlten Dividenden oder die nichtausgeschütteten Gewinne ganz oder teilweise aus in dem anderen Staat erzielten Gewinnen oder

opravu takto zahrnutého zisku, aby sa vylúčilo dvojité zdanenie. Táto oprava sa urobí s prihliadnutím na ostatné ustanovenia tejto Zmluvy s ohľadom na druh príjmu, a ak to bude nevyhnutné, príslušné úrady zmluvných štátov sa za týmto účelom poradia.

Článek 10 Dividendy

(1) Dividendy vyplácané spoločnosťou, ktorá má sídlo v jednom zmluvnom štáte, osobe majúcej bydlisko alebo sídlo v druhom zmluvnom štáte, môžu sa zdaňovať v tomto druhom štáte.

(2) Tieto dividendy sa však môžu zdaňovať v zmluvnom štáte, v ktorom má sídlo spoločnosť, ktorá ich vypláca, a to podľa zákonov tohto štátu. Takto ustanovená daň však nesmie presiahnuť:

- a) 5% hrubej sumy dividend, ak príjmom je spoločnosť, ktorá vlastní priamo najmenej 25% majetku spoločnosti vyplácajúcej dividendy;
- b) 15% hrubej sumy dividend vo všetkých ostatných prípadoch.

(3) Pokiaľ sadzba dane zo zisku spoločností je v niektorom zmluvnom štáte nižšia pre rozdelené zisky než pre nerozdelené zisky a ak rozdiel je 20% alebo viac, môže daň, ktorá sa vyberá v tomto štáte z dividend, odchylné od ustanovenia odseku 2 byť 25% hrubej sumy dividend s pripočítaním doplnkovej dávky, ak dividendy pochádzajú od spoločnosti, ktorá má v tomto zmluvnom štáte sídlo, a poberá ich spoločnosť, ktorá má sídlo v druhom zmluvnom štáte, a ak táto spoločnosť samotnej alebo spoločne s inými osobami, ktorými je ovládaná, alebo sú s ňou spoločne ovládané, patrí priamo alebo nepriamo najmenej 25% podielov spojených s hlasovacím právom spoločnosti majúcej sídlo v prv spomenutom štáte.

(4) Výraz "dividendy" použitý v tomto článku označuje príjem z účastín, užívacích práv alebo požitkových listov, kuksov, podielov na zisku alebo iných práv - s výnimkou pohľadávok - s účasťou na zisku a príjem z iných podielov na spoločnosti, ktorý je podľa daňových predpisov štátu, v ktorom má sídlo spoločnosť, ktorá vypláca dividendy, postavený na roveň príjmu z účastín, včítane príjmu tichého spoločníka z účasti na živnosti, príjmu z obligácií alebo pôžičiek spojených s účasťou na zisku, a včítane výplát na podielové listy spoločnosti pre ukladanie kapitálu (investmentfonds).

(5) Ustanovenia odsekov 1 až 3 sa nepoužijú, ak príjemca dividend má bydlisko alebo sídlo v jednom zmluvnom štáte, má v druhom zmluvnom štáte, v ktorom má sídlo spoločnosť vyplácajúca dividendy, stálu prevádzkareň a ak účasť, na základe ktorej sa dividendy vyplácajú, skutočne patrí k tejto stálej prevádzkareni. V takom prípade sa použijú ustanovenia článku 7.

(6) Ak spoločnosť majúca sídlo v jednom zmluvnom štáte dosahuje zisky alebo príjem z druhého zmluvného štátu, nemôže tento druhý štát vyberať žiadnu daň z dividend vyplácaných touto spoločnosťou osobám, ktoré nemajú bydlisko alebo sídlo v tomto druhom štáte, ani podrobiť zisky spoločnosti dani z nerozdelených ziskov, ani keď vyplácané dividendy alebo nerozdelené zisky pozostávajú celkom alebo čiastočne zo ziskov alebo z príjmu docielených v tomto druhom štáte

Einkünften bestehen.

Artikel 11 Zinsen

- (1) Zinsen, die aus einem Vertragsstaat stammen und an eine in dem anderen Vertragsstaat ansässige Person gezahlt werden, können nur in dem anderen Staat besteuert werden.
- (2) Der in diesem Artikel verwendete Ausdruck "Zinsen" bedeutet Einkünfte aus öffentlichen Anleihen, aus Schuldverschreibungen, auch wenn sie durch Pfandrechte an Grundstücken gesichert oder mit einer Gewinnbeteiligung ausgestattet sind, und aus Forderungen jeder Art sowie alle anderen Einkünfte, die nach dem Steuerrecht des Staates, aus dem sie stammen, den Einkünften aus Darlehen gleichgestellt sind.
- (3) Absatz 1 ist nicht anzuwenden, wenn der in einem Vertragsstaat ansässige Empfänger der Zinsen in dem anderen Vertragsstaat, aus dem die Zinsen stammen, eine Betriebsstätte hat und die Forderungen, für welche die Zinsen gezahlt werden, tatsächlich zu dieser Betriebsstätte gehören. In diesem Fall ist Artikel 7 anzuwenden.
- (4) Bestehen zwischen Schuldner und Gläubiger oder zwischen jedem von ihnen und einem Dritten besondere Beziehungen und übersteigen deshalb die gezahlten Zinsen, gemessen an der zugrunde liegenden Forderung, den Betrag, den Schuldner und Gläubiger ohne die Beziehungen vereinbart hätten, so wird dieser Artikel nur auf diesen letzten Betrag angewendet. In diesem Fall kann der übersteigende Betrag nach dem Recht jedes Vertragsstaats und unter Berücksichtigung der anderen Bestimmungen dieses Abkommens besteuert werden.

Artikel 12 Lizenzgebühren

- (1) Lizenzgebühren, die aus einem Vertragsstaat stammen und von einer in dem anderen Vertragsstaat ansässigen Person bezogen werden, können in dem anderen Staat besteuert werden.
- (2) Diese Lizenzgebühren können jedoch in dem Vertragsstaat, aus dem sie stammen, nach dem Recht dieses Staates besteuert werden; die Steuer darf aber 5 vom Hundert des Bruttobetrags der Lizenzgebühren nicht übersteigen.
- (3) Der in diesem Artikel verwendete Ausdruck "Lizenzgebühren" bedeutet Vergütungen jeder Art, die für die Benutzung oder für das Recht auf Benutzung von Urheberrechten an literarischen, künstlerischen oder wissenschaftlichen Werken, einschließlich kinematographischer Filme, von Patenten, Warenzeichen, Mustern oder Modellen, Plänen, geheimen Formeln oder Verfahren oder für die Benutzung oder das Recht auf Benutzung gewerblicher, kaufmännischer oder wissenschaftlicher Ausrüstungen oder für die Mitteilung gewerblicher, kaufmännischer oder wissenschaftlicher Erfahrungen gezahlt werden.
- (4) Absätze 1 und 2 sind nicht anzuwenden, wenn der in einem Vertragsstaat ansässige Empfänger der Lizenzgebühren in dem anderen Vertragsstaat, aus dem die Lizenzgebühren stammen, eine Betriebsstätte hat und die Rechte oder Vermögenswerte, für welche die Lizenzgebühren gezahlt werden, tatsächlich zu dieser Betriebsstätte gehören. In diesem Fall ist Artikel 7 anzuwenden.
- (5) Bestehen zwischen Schuldner und Gläubiger oder zwischen jedem von ihnen und einem Dritten besondere Beziehungen und übersteigen deshalb die gezahlten Lizenzgebühren, gemessen an der zugrunde liegenden Leistung, den Betrag, den Schuldner und Gläubiger ohne diese Beziehungen vereinbart hätten, so wird dieser Artikel nur auf diesen letzten Betrag angewendet. In diesem Fall kann der übersteigende Betrag nach dem Recht jedes Vertragsstaats und unter Berücksichtigung der anderen Bestimmungen dieses Abkommens besteuert werden.

Článek 11 Úroky

- (1) Úroky majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte a vyplácané osobe majúcej bydlisko alebo sídlo v druhom zmluvnom štáte môžu sa zdaňiť iba v tomto druhom štáte.
- (2) Výraz "úroky" použitý v tomto článku označuje príjem z verejných pôžičiek, z dlžobných úpisov, aj keď sú zabezpečené záložným právom na nehnuteľnosti alebo poskytujú právo na účasť na zisku, a z pohľadávok akejkoľvek povahy, ako aj všetky iné príjmy, ktoré sú podľa daňových predpisov štátu, v ktorom je ich zdroj, postavené na roveň príjmu z pôžičiek.
- (3) Ustanovenie odseku 1 sa nepoužije, ak príjemca úrokov, ktorý má bydlisko alebo sídlo v jednom zmluvnom štáte, má v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú úroky zdroj, stálu prevádzkareň a ak pohľadávky, z ktorých sa úroky platia, skutočne patria k tejto stálej prevádzkárni. V takom prípade sa použijú ustanovenia článku 7.
- (4) Ak suma platených úrokov, posudzované so zreteľom na pohľadávku, z ktorej sa platia, presahuje v dôsledku osobitných vzťahov existujúcich medzi dlžníkom a veriteľom alebo medzi oboma a treťou osobou sumu, ktorú by dojednal dlžník s veriteľom, keby také vzťahy neboli, použijú sa ustanovenia tohto článku len na túto naposledy spomenutú sumu. Suma úrokov, ktorá ju presahuje, môže sa v tomto prípade zdaňiť podľa právnych predpisov, každého zmluvného štátu a podľa iných ustanovení tejto Zmluvy.

Článek 12 Licenčné poplatky

- (1) Licenčné poplatky majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte a platené osobe, ktorá má bydlisko alebo sídlo v druhom zmluvnom štáte, môžu sa zdaňiť v tomto druhom štáte.
- (2) Tieto licenčné poplatky sa však môžu zdaňiť v zmluvnom štáte, v ktorom je ich zdroj, a to podľa právnych predpisov tohto štátu, ale daň nesmie prekročiť 5% hrubej sumy licenčných poplatkov.
- (3) Výraz "licenčné poplatky" použitý v tomto článku označuje platby akéhokoľvek druhu platené za použitie alebo za právo na použitie autorských práv k literárnemu, umeleckému alebo vedeckému dielu vrátane kinematografických filmov, patentov, ochranných známkov, návrhov alebo modelov, plánov, tajných vzorcov alebo postupov alebo za použitie alebo za právo na použitie priemyselného, obchodného alebo vedeckého zariadenia alebo za informácie, ktoré sa vzťahujú na skúsenosti nadobudnuté v priemyselnej, obchodnej alebo vedeckej oblasti.
- (4) Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa nepoužijú, ak príjemca licenčných poplatkov majúci bydlisko alebo sídlo v jednom zmluvnom štáte má v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú licenčné poplatky zdroj, stálu prevádzkareň a ak práva alebo majetkové hodnoty, za ktoré sa platia licenčné poplatky, skutočne patria k tejto stálej prevádzkárni. V takom prípade sa použijú ustanovenia článku 7.
- (5) Ak suma platených licenčných poplatkov, posudzované so zreteľom na plnenie, za ktoré sa platia, presahuje v dôsledku osobitných vzťahov existujúcich medzi dlžníkom a veriteľom alebo medzi oboma a treťou osobou sumu, ktorú by bol dojednal dlžník s veriteľom, keby také vzťahy neboli, použijú sa ustanovenia tohto článku len na túto naposledy spomenutú sumu. Suma platieb, ktorá ju presahuje, môže sa v tomto prípade zdaňiť podľa právnych predpisov každého zmluvného štátu a podľa iných ustanovení tejto Zmluvy.

Artikel 13 Gewinne aus der Veräußerung von Vermögen

- (1) Gewinne aus der Veräußerung unbeweglichen Vermögens im Sinne des Artikels 6 können in dem Vertragsstaat besteuert werden, in dem dieses Vermögen liegt.
- (2) Gewinne aus der Veräußerung beweglichen Vermögens, das Betriebsvermögen einer Betriebsstätte darstellt, die ein Unternehmen eines Vertragsstaats in dem anderen Vertragsstaat hat, oder das zu einer festen Einrichtung gehört, über die eine in einem Vertragsstaat ansässige Person für die Ausübung einer selbständigen Arbeit in dem anderen Vertragsstaat verfügt, einschließlich derartiger Gewinne, die bei der Veräußerung einer solchen Betriebsstätte (allein oder zusammen mit dem übrigen Unternehmen) oder einer solchen festen Einrichtung erzielt werden, können in dem anderen Staat besteuert werden. Jedoch können Gewinne aus der Veräußerung des in Artikel 22 Absatz 3 genannten beweglichen Vermögens nur in dem Vertragsstaat besteuert werden, in dem dieses bewegliche Vermögen nach dem angeführten Artikel besteuert werden kann.
- (3) Gewinne aus der Veräußerung von Anteilen an einer in einem Vertragsstaat ansässigen Gesellschaft können in diesem Staat besteuert werden.
- (4) Gewinne aus der Veräußerung des in den Absätzen 1, 2 und 3 nicht genannten Vermögens können nur in dem Vertragsstaat besteuert werden, in dem der Veräußerer ansässig ist.

Artikel 14 Selbständige Arbeit

- (1) Einkünfte, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Person aus einem freien Beruf oder aus sonstiger selbständiger Tätigkeit ähnlicher Art bezieht, können nur in diesem Staat besteuert werden, es sei denn, daß die Person für die Ausübung ihrer Tätigkeit in dem anderen Vertragsstaat regelmäßig über eine feste Einrichtung verfügt. Verfügt sie über eine solche feste Einrichtung, so können die Einkünfte in dem anderen Staat besteuert werden, jedoch nur insoweit, als sie dieser festen Einrichtung zugerechnet werden können.
- (2) Der Ausdruck "freier Beruf" umfaßt insbesondere die selbständig ausgeübte wissenschaftliche, literarische, künstlerische, erzieherische oder unterrichtende Tätigkeit sowie die selbständige Tätigkeit der Ärzte, Rechtsanwälte, Ingenieure, Architekten und Zahnärzte.

Artikel 15 Unselbständige Arbeit

- (1) Vorbehaltlich der Artikel 16 bis 20 können Gehälter, Löhne und ähnliche Vergütungen, die eine in einem Vertragsstaat ansässige natürliche Person aus unselbständiger Arbeit bezieht, nur in diesem Staat besteuert werden, es sei denn, daß die Arbeit in dem anderen Vertragsstaat ausgeübt wird. Wird die Arbeit dort ausgeübt, so können die dafür bezogenen Vergütungen in diesem anderen Staat besteuert werden.
- (2) Ungeachtet des Absatzes 1 können Vergütungen, die eine in einem Vertragsstaat ansässige natürliche Person für die in dem anderen Vertragsstaat ausgeübte unselbständige Arbeit bezieht, nur in dem erstgenannten Staat besteuert werden, wenn
 - a) der Empfänger sich in dem anderen Staat insgesamt nicht länger als 183 Tage während des betreffenden Kalenderjahrs aufhält,
 - b) die Vergütungen von einer Person oder für eine Person gezahlt werden, die nicht in dem anderen Staat ansässig ist, und
 - c) die Vergütungen nicht von einer Betriebsstätte getragen werden, welche die Person, die die Vergütungen zahlt, in dem anderen Staat hat.
- (3) Ungeachtet der vorstehenden Bestimmungen dieses Artikels können Vergütungen für unselbständige Arbeit, die an Bord eines

Článok 13 Zisky zo scudzenia majetku

- (1) Zisky zo scudzenia nehnuteľného majetku podľa článku 6 môžu sa zdaňovať v zmluvnom štáte, v ktorom je taký majetok umiestnený.
- (2) Zisky zo scudzenia hnuteľného majetku, ktorý je prevádzkovým majetkom stálej prevádzkárne, ktorú má podnik jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte, alebo hnuteľného majetku patriaceho k stálej základni, ktorú osoba majúca bydlisko v jednom zmluvnom štáte má v druhom zmluvnom štáte za účelom výkonu nezávislého povolania, včítane takých ziskov docielených zo scudzenia takej stálej prevádzkárne (samotnej alebo spolu s celým podnikom) alebo takej stálej základne, môžu sa zdaňovať v tomto druhom štáte. Ale zisky zo scudzenia hnuteľného majetku uvedeného v článku 22 odseku 3 môžu sa zdaňovať iba v zmluvnom štáte, v ktorom sa môže taký hnuteľný majetok zdaňovať podľa ustanovení spomenutého článku.
- (3) Zisky zo scudzenia podielov na spoločnosti majúcej sídlo v jednom zmluvnom štáte sa môžu zdaňovať v tomto štáte.
- (4) Zisky zo scudzenia majetku, ktorý nie je uvedený v odsekoch 1, 2 a 3, môžu sa zdaňovať iba v zmluvnom štáte, v ktorom má scudziteľ bydlisko alebo sídlo.

Článok 14 Nezávislé povolania

- (1) Príjem, ktorý osoba majúca bydlisko v jednom zmluvnom štáte poberá zo slobodného povolania alebo inej nezávislej činnosti podobnej povahy, môže sa zdaňovať iba v tomto štáte, pokiaľ táto osoba nemá pravidelne k dispozícii v druhom zmluvnom štáte stálu základňu na výkon svojej činnosti. Ak má takú stálu základňu, môže sa príjem zdaňovať v druhom štáte, ale iba v rozsahu, v akom ho možno pripočítať tejto stálej základni.
- (2) Výraz "slobodné povolanie" zahŕňa najmä nezávislé vedecké, literárne, umelecké, vychovávateľské alebo učiteľské činnosti, ako aj nezávislé činnosti lekárov, právnikov, inžinierov, architektov a zubných lekárov.

Článok 15 Zamestnanie

- (1) Platy, mzdy a iné podobné odmeny, ktoré fyzická osoba majúca bydlisko v jednom zmluvnom štáte poberá z dôvodu zamestnania, môžu byť s výhradou ustanovení článkov 16 až 20 zdanené iba v tomto štáte, pokiaľ sa zamestnanie nevykonáva v druhom zmluvnom štáte. Ak sa tam zamestnanie vykonáva, môžu sa odmeny zaň prijaté zdaňovať v tomto druhom štáte.
- (2) Odmeny, ktoré fyzická osoba majúca bydlisko v jednom zmluvnom štáte poberá z dôvodu zamestnania vykonávaného v druhom zmluvnom štáte, môžu byť bez ohľadu na ustanovenie odseku 1 zdanené iba v prv spomenutom štáte, ak
 - a) príjemca sa nezdržiava v druhom štáte počas príslušného kalendárneho roka dlhšie ako 183 dní,
 - b) odmeny sa vyplácajú osobou alebo za osobu, ktorá nemá bydlisko či sídlo v tomto druhom štáte, a
 - c) odmeny nejdú na ťarchu stálej prevádzkárne, ktorú má osoba, ktorá odmeny platí, v tomto druhom štáte.
- (3) Nehľadiac na predchádzajúce ustanovenia tohto článku, môžu odmeny poberané z dôvodu zamestnania vykonávaného na palube námornej lode alebo lietadla v medzinárodnej doprave alebo na palube člna používaného vo vnútrozemskej plavbe byť zdanené v

Seeschiffs oder Luftfahrzeuge im internationalen Verkehr oder an Bord eines Schiffes, das der Binnenschifffahrt dient, ausgeübt wird, in dem Vertragsstaat besteuert werden, in dem sich der Ort der tatsächlichen Geschäftsleitung des Unternehmens befindet.

Artikel 16 Aufsichtsrats- und Verwaltungsratsvergütungen

Aufsichtsrats- oder Verwaltungsratsvergütungen und ähnliche Zahlungen, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Person in ihrer Eigenschaft als Mitglied des Aufsichts- oder Verwaltungsrats einer Gesellschaft bezieht, die in dem anderen Vertragsstaat ansässig ist, können in dem anderen Staat besteuert werden.

Artikel 17 Künstler und Sportler

(1) Ungeachtet der Artikel 14 und 15 können Einkünfte, die berufsmäßige Künstler, wie Bühnen-, Film-, Rundfunk- oder Fernsehkünstler und Musiker, sowie Sportler aus ihrer in dieser Eigenschaft persönlich ausgeübten Tätigkeit beziehen, in dem Vertragsstaat besteuert werden, in dem sie diese Tätigkeit ausüben.

(2) Fließende Einkünfte aus der persönlichen Tätigkeit eines Künstlers oder Sportlers nicht dem Künstler oder Sportler selbst, sondern einer anderen Person zu, so können die Einkünfte ungeachtet der Artikel 7, 14 und 15 in dem Staat besteuert werden, in dem die Tätigkeit des Künstlers oder Sportlers ausgeübt wird.

(3) Abweichend von den Absätzen 1 und 2 können die dort genannten Einkünfte in dem Staat, in dem die Tätigkeit des Künstlers oder Sportlers ausgeübt wird, nicht besteuert werden, wenn der Künstler oder Sportler im Rahmen des von den Regierungen der Vertragsstaaten vereinbarten Kulturaustausches auftritt.

Artikel 18 Ausübung öffentlicher Funktionen

(1) Vergütungen, einschließlich der Ruhegehälter, die von einem Vertragsstaat oder einer seiner Gebietskörperschaften unmittelbar oder aus einem von diesem Staat oder der Gebietskörperschaft errichteten Sondervermögen an eine natürliche Person für die diesem Staat oder der Gebietskörperschaft in Ausübung öffentlicher Funktionen erbrachten Dienste gewährt werden, können in diesem Staat besteuert werden. Dies gilt jedoch nicht, wenn die Vergütungen an Personen gezahlt werden, die in dem anderen Staat ständig ansässig sind.

(2) Auf Vergütungen oder Ruhegehälter für Dienstleistungen, die im Zusammenhang mit einer kaufmännischen oder gewerblichen Tätigkeit eines der Vertragsstaaten oder einer seiner Gebietskörperschaften erbracht werden, finden die Artikel 15, 16 und 19 Anwendung.

Artikel 19 Ruhegehälter

Vorbehaltlich des Artikels 18 Absatz 1 können Ruhegehälter und ähnliche Vergütungen, die einer in einem Vertragsstaat ansässigen Person für frühere unselbständige Arbeit gezahlt werden, nur in diesem Staat besteuert werden.

zmluvnom štáte, v ktorom je miesto skutočného vedenia podniku.

Článok 16 Tantiémy

Odmeny členov dozornej a správnej rady a podobné platy, ktoré osoba majúca bydlisko v jednom zmluvnom štáte poberá ako člen dozornej alebo správnej rady spoločnosti, ktorá má sídlo v druhom zmluvnom štáte, môžu sa zdaňovať v tomto druhom štáte.

Článok 17 Umelci a športovci

(1) Príjem, ktorý poberajú umelci z povolania ako divadelní, filmoví, rozhlasoví alebo televízni umelci a hudobníci, ako aj športovci z tejto svojej osobnej činnosti, môže sa zdaňovať bez ohľadu na ustanovenia článkov 14 a 15 v zmluvnom štáte, v ktorom sa tieto činnosti vykonávajú.

(2) Ak príjem z tejto osobnej činnosti umelca alebo športovca nepatrí umelcovi alebo športovcovi samému, ale inej osobe, môže sa príjem zdaňovať bez ohľadu na ustanovenia článkov 7, 14 a 15 v štáte, v ktorom sa vykonáva činnosť umelca alebo športovca.

(3) Príjem uvedený v odsekoch 1 a 2 sa nemôže odchyľne od ustanovení týchto odsekov zdaňovať v štáte, v ktorom sa vykonáva činnosť umelca alebo športovca, ak umelec alebo športovec vystupuje v rámci kultúrnej výmeny dohodnutej medzi vládami zmluvných štátov.

Článok 18 Verejné funkcie

(1) Platy včítane penzií, ktoré vypláca niektorý zmluvný štát alebo územná korporácia tohto štátu priamo alebo z fondu zriadeného týmto štátom alebo touto územnou korporáciou fyzickej osobe za služby preukázané tomuto štátu alebo tejto územnej korporácii pri výkone verejných funkcií, môžu sa zdaňovať v tomto štáte. Toto ustanovenie sa však nepoužije, ak sa odmeny vyplácajú osobám, ktoré majú v druhom štáte stále bydlisko.

(2) Na platy alebo penzie za služby, ktoré boli preukázané v súvislosti s obchodnou alebo priemyselnou činnosťou zmluvného štátu alebo jeho územnej korporácie, sa použijú ustanovenia článkov 15, 16 a 19.

Článok 19 Penzie

Penzie a podobné platy poukazované z dôvodu skoršieho zamestnania osobe, ktorá má bydlisko v niektorom zmluvnom štáte, podliehajú s výhradou ustanovenia článku 18 odseku 1 zdaneniu iba v tomto štáte.

Artikel 20**Lehrer, Studenten und andere in der Ausbildung stehende Personen**

(1) Hochschullehrer oder Lehrer, die in einem Vertragsstaat ansässig sind oder unmittelbar vorher dort ansässig waren und die sich für höchstens zwei Jahre fortgeschrittener Studien oder Forschungsarbeiten oder zwecks Ausübung einer Lehrtätigkeit an einer anerkannten Universität, Hochschule oder anderen ähnlichen, nicht auf Gewinnerzielung gerichteten Anstalt in den anderen Vertragsstaat begeben, werden in dem anderen Staat mit ihren Vergütungen für diese Arbeit nicht besteuert, vorausgesetzt, daß sie diese Vergütungen von außerhalb dieses anderen Staates beziehen.

(2) Ist eine natürliche Person in einem Vertragsstaat ansässig, unmittelbar bevor sie sich in den anderen Vertragsstaat begibt, und hält sie sich in dem anderen Staat lediglich als Student einer Universität, Hochschule, Schule oder ähnlichen Lehranstalt dieses anderen Staates oder als Lehrling (in der Bundesrepublik Deutschland einschließlich der Volontäre oder Praktikanten) vorübergehend auf, so ist sie vom Tag ihrer ersten Ankunft in dem anderen Staat im Zusammenhang mit diesem Aufenthalt von der Steuer dieses anderen Staates hinsichtlich aller für ihren Unterhalt, ihre Erziehung oder ihre Ausbildung bestimmten Zahlungen, die sie von außerhalb dieses anderen Staates erhält, befreit.

(3) Ist eine natürliche Person in einem Vertragsstaat ansässig, unmittelbar bevor sie sich in den anderen Vertragsstaat begibt, und hält sie sich in dem anderen Staat lediglich zum Studium, zur Forschung oder zur Ausbildung als Empfänger eines Zuschusses, Unterhaltsbeitrags oder Stipendiums einer wissenschaftlichen, pädagogischen, religiösen oder mildtätigen Organisation vorübergehend auf, so ist sie während der Dauer von höchstens zwei Jahren vom Tag ihrer ersten Ankunft in dem anderen Staat im Zusammenhang mit diesem Aufenthalt von der Steuer dieses anderen Staates befreit hinsichtlich:

- a) dieses Zuschusses, Unterhaltsbeitrags oder Stipendiums und
- b) aller für ihren Unterhalt, ihre Erziehung oder ihre Ausbildung bestimmten Zahlungen, die sie von außerhalb dieses anderen Staates erhält.

Artikel 21**Nicht ausdrücklich erwähnte Einkünfte**

Die in den vorstehenden Artikeln nicht ausdrücklich erwähnten Einkünfte einer in einem Vertragsstaat ansässigen Person können nur in diesem Staat besteuert werden.

Artikel 22**Vermögen**

(1) Unbewegliches Vermögen im Sinne des Artikels 6 Absatz 2 kann in dem Vertragsstaat besteuert werden, in dem dieses Vermögen liegt.

(2) Bewegliches Vermögen, das Betriebsvermögen einer Betriebsstätte eines Unternehmens darstellt oder das zu einer der Ausübung eines freien Berufs dienenden festen Einrichtung gehört, kann in dem Vertragsstaat besteuert werden, in dem sich die Betriebsstätte oder die feste Einrichtung befindet.

(3) Seeschiffe und Luftfahrzeuge im internationalen Verkehr und Schiffe, die der Binnenschifffahrt dienen, sowie bewegliches Vermögen, das dem Betrieb dieser Schiffe und Luftfahrzeuge dient, können nur in dem Vertragsstaat besteuert werden, in dem sich der Ort der tatsächlichen Geschäftsleitung des Unternehmens befindet.

(4) Alle anderen Vermögensteile einer in einem Vertragsstaat ansässigen Person können nur in diesem Staat besteuert werden.

Článok 20**Učítelia, študenti a iné osoby, ktoré získavajú vzdelanie**

(1) Vysokoškolskí a iní učítelia, ktorí majú v jednom zmluvnom štáte bydlisko alebo mali v jednom zmluvnom štáte bydlisko bezprostredne pred tým, ako odišli do druhého zmluvného štátu, aby tam najdlhšie po dobu dvoch rokov pokračovali v štúdiu alebo výskume alebo aby tam vyučovali na uznávanej univerzite, vysokej škole alebo na inom podobnom ústave, ktorý nesleduje zárobkové ciele, nepodrobia sa v tomto druhom štáte dani z odmienu za túto prácu, pokiaľ poberajú tieto odmeny z miest mimo tohto druhého štátu.

(2) Ak fyzická osoba má bydlisko v jednom zmluvnom štáte bezprostredne pred tým, ako odíde do druhého zmluvného štátu, a ak sa v tomto druhom zmluvnom štáte zdržiava prechodne iba ako študent na univerzite, vysokej alebo inej škole alebo na podobnom vzdelávacom ústave tohto druhého zmluvného štátu alebo ako učeň (v Spolkovej republike Nemecko aj ako volonter alebo praktikant), je oslobodená odo dňa svojho prvého príchodu do druhého štátu v súvislosti s týmto pobytom od dane tohto druhého štátu zo všetkých úhrad z miest mimo tohto druhého štátu určených na jej výživu, výchovu alebo vzdelanie.

(3) Ak fyzická osoba má bydlisko v jednom zmluvnom štáte bezprostredne pred tým, ako odíde do druhého zmluvného štátu, a ak sa prechodne zdržiava v tomto druhom štáte iba za účelom štúdia, výskumu alebo vzdelania ako príjemca podpory, príspevku na výživu alebo štipendia vedeckej, výchovateľskej, náboženskej alebo dobročinnnej organizácie, je najdlhšie po dobu dvoch rokov odo dňa prvého príchodu oslobodená v tomto druhom štáte v súvislosti s týmto pobytom od dane tohto druhého štátu:

- a) z tejto podpory, príspevku na výživu alebo štipendia a
- b) zo všetkých úhrad z miest mimo tohto druhého štátu určených na jej výživu, výchovu alebo vzdelanie.

Článok 21**Príjmy výslovne neuvedené**

Príjmy osoby majúcej bydlisko alebo sídlo v niektorom zmluvnom štáte, ktoré nie sú výslovne uvedené v predchádzajúcich článkoch, môžu sa zdaníť len v tomto štáte.

Článok 22**Majetok**

(1) Nehnuteľný majetok podľa článku 6 odseku 2 sa môže zdaníť v zmluvnom štáte, v ktorom je taký majetok umiestnený.

(2) Hnuteľný majetok, ktorý je prevádzkovým majetkom stálej prevádzkárne podniku alebo patrí k stálej základni, ktorá slúži na výkon slobodného povolania, môže sa zdaníť v zmluvnom štáte, v ktorom je umiestnená stála prevádzkárňa alebo stála základňa.

(3) Námorné lode a lietadlá používané v medzinárodnej doprave a člny používané vo vnútrozemskej plavbe, ako aj hnuteľnosti slúžiace na prevádzku takýchto lodí, člnov a lietadiel môžu sa zdaníť iba v zmluvnom štáte, v ktorom je umiestnené skutočné vedenie podniku.

(4) Všetky ostatné časti majetku osoby majúcej bydlisko alebo sídlo v niektorom zmluvnom štáte sa môžu zdaníť len v tomto štáte.

Artikel 23**Beseitigung der Doppelbesteuerung**

(1) Bei einer in der Bundesrepublik Deutschland ansässigen Person wird die Steuer wie folgt festgesetzt:

a) Soweit nicht Buchstabe b) anzuwenden ist, werden die Einkünfte aus Quellen innerhalb der Tschechoslowakischen Sozialistischen Republik und die in der Tschechoslowakischen Sozialistischen Republik gelegenen Vermögenswerte, die nach diesem Abkommen in der Tschechoslowakischen Sozialistischen Republik besteuert werden können, von der Bemessungsgrundlage für die Steuer der Bundesrepublik Deutschland ausgenommen. Die Bundesrepublik Deutschland wird jedoch die so ausgenommenen Einkünfte und Vermögenswerte bei der Festsetzung des Steuersatzes berücksichtigen. Auf Dividenden ist Satz 1 nur anzuwenden, wenn die Dividenden einer in der Bundesrepublik Deutschland ansässigen Kapitalgesellschaft von einer in der Tschechoslowakischen Sozialistischen Republik ansässigen Gesellschaft gezahlt werden, deren stimmberechtigte Anteile zu mindestens 25 vom Hundert der erstgenannten Gesellschaft gehören. Von der Bemessungsgrundlage für die Steuer der Bundesrepublik Deutschland werden ebenfalls Beteiligungen ausgenommen, deren Dividenden nach dem vorstehenden Satz von der Steuerbemessungsgrundlage ausgenommen sind oder bei Zahlung auszunehmen wären.

b) Die Steuer, die nach dem Recht der Tschechoslowakischen Sozialistischen Republik und in Übereinstimmung mit diesem Abkommen für die folgenden, aus Quellen innerhalb der Tschechoslowakischen Sozialistischen Republik stammenden Einkünfte gezahlt wird, wird unter Beachtung der Vorschriften des Steuerrechts der Bundesrepublik Deutschland über die Anrechnung ausländischer Steuern auf die von diesen Einkünften in der Bundesrepublik Deutschland erhobenen Steuer angerechnet:

1. Dividenden, die nicht unter Buchstabe a) fallen,
2. Lizenzgebühren im Sinne des Artikels 12,
3. Einkünfte im Sinne des Artikels 13 Absatz 3,
4. Einkünfte im Sinne des Artikels 16,
5. Einkünfte im Sinne des Artikels 17.

c) Buchstabe a) gilt für Gewinne, die einer in der Tschechoslowakischen Sozialistischen Republik gelegenen Betriebsstätte zugerechnet werden können, und für das Vermögen, das Betriebsvermögen einer solchen Betriebsstätte darstellt, sowie für Dividenden, die von einer in der Tschechoslowakischen Sozialistischen Republik ansässigen Gesellschaft gezahlt werden, und für die Beteiligung an einer solchen Gesellschaft nur dann, wenn die Betriebsstätte oder die Gesellschaft, an der die Beteiligung besteht, ihre Einnahmen ausschließlich oder fast ausschließlich aus folgenden innerhalb der Tschechoslowakischen Sozialistischen Republik ausgeübten Tätigkeiten bezieht: Herstellung oder Verkauf von Gütern oder Waren, technische Dienstleistung oder Bank- bzw. Versicherungsgeschäfte. Sind diese Voraussetzungen nicht erfüllt, ist Buchstabe b) anzuwenden. Auch bei der Besteuerung des Vermögens ist die in Übereinstimmung mit dem Abkommen in der Tschechoslowakischen Sozialistischen Republik erhobene Steuer von den in der Tschechoslowakischen Sozialistischen Republik gelegenen Vermögenswerten nach Maßgabe der Vorschriften des Steuerrechts der Bundesrepublik Deutschland über die Anrechnung ausländischer Steuern auf die in der Bundesrepublik Deutschland erhobene Steuer anzurechnen.

(2) Bei einer in der Tschechoslowakischen Sozialistischen Republik ansässigen Person wird die Steuer wie folgt festgesetzt:

a) Die aus der Bundesrepublik Deutschland stammenden Einkünfte - mit Ausnahme der unter Buchstabe b) fallenden Einkünfte - und die in der Bundesrepublik Deutschland gelegenen Vermögenswerte, die nach diesem Abkommen in der Bundesrepublik Deutschland besteuert werden dürfen, sind in der

Článok 23**Vylúčenie dvojitého zdanenia**

(1) Osobe, ktorá má bydlisko alebo sídlo v Spolkovej republike Nemecka, určuje sa daň takto:

a) Pokiaľ sa nepoužije ustanovenie písmena b), vyjmú sa príjmy zo zdrojov v Československej socialistickej republike a majetkové hodnoty ležiace v Československej socialistickej republike, ktoré sa môžu podľa tejto Zmluvy zdať v Československej socialistickej republike, zo základu pre vyrubenie dane Spolkovej republiky Nemecka. Spolková republika Nemecka však vezme ohľad na takto vyňaté príjmy a majetkové hodnoty pri určení daňovej sadzby. Na dividendy sa prvá veta použije len vtedy, ak sú dividendy vyplácané kapitálovej spoločnosti majúcej sídlo v Spolkovej republike Nemecka spoločnosťou majúcou sídlo v Československej socialistickej republike, a ak aspoň 25% podielov tejto spoločnosti spojených s hlasovacím právom patrí prv spomenutej spoločnosti. Zo základu pre vyrubenie dane Spolkovej republiky Nemecka sa takisto vyjmú účasti, ktorých dividendy sa vynímajú z daňového základu podľa predchádzajúcej vety alebo by sa mali zo základu dane vyňať pri výplate.

b) Daň, ktorá sa platí podľa právnych predpisov Československej socialistickej republiky a v súlade s touto Zmluvou z ďalej uvedených príjmov zo zdrojov v Československej socialistickej republike, započíta sa na daň vybranú z týchto príjmov v Spolkovej republike Nemecka podľa daňových predpisov Spolkovej republiky Nemecka o započítaní zahraničných daní:

1. z dividend, ktoré nepatria pod ustanovenie písmena a),
2. z licenčných poplatkov podľa článku 12,
3. z príjmov podľa článku 13 odseku 3,
4. z príjmov podľa článku 16,
5. z príjmov podľa článku 17.

c) Ustanovenie písmena a) sa vzťahuje na zisky, ktoré sa môžu pripočítať stálej prevádzkárni umiestnenej v Československej socialistickej republike, a na majetok, ktorý je prevádzkovým majetkom takejto stálej prevádzkárne, ako aj na dividendy, ktoré vypláca spoločnosť majúca sídlo v Československej socialistickej republike, a na účasť na takejto spoločnosti len vtedy, ak stála prevádzkárňou alebo spoločnosťou, na ktorej je účasť, poberá svoje príjmy výhradne alebo takmer výhradne z ďalej uvedených činností vykonávaných v Československej socialistickej republike: z výroby alebo predaja tovaru, technických služieb alebo bankových prípadne poisťovacích obchodov. Ak tieto predpoklady nie sú splnené, použijú sa ustanovenia uvedené pod písmenom b). Tiež pri zdanení majetku sa daň vybraná v zhode s touto Zmluvou v Československej socialistickej republike z majetkových hodnôt umiestnených v Československej socialistickej republike započíta na daň vybranú v Spolkovej republike Nemecka podľa daňových predpisov Spolkovej republiky Nemecka o započítaní zahraničných daní.

(2) Osobe, ktorá má bydlisko alebo sídlo v Československej socialistickej republike, určí sa daň takto:

a) Príjmy pochádzajúce zo Spolkovej republiky Nemecka - s výnimkou príjmov patriacich pod ustanovenie písmena b) - a majetkové hodnoty umiestnené v Spolkovej republike Nemecka, ktoré sa môžu zdať podľa tejto Zmluvy v Spolkovej republike Nemecka, sa v Československej socialistickej republike vynímajú zo zdanenia. Československá socialistická republika však môže pri určení dane z ostatného príjmu alebo z ostatného majetku tejto osoby použiť sadzbu dane, ktorá by sa použila, keby sa príslušný príjem alebo príslušný majetok zo zdanenia nevyňal.

b) Pri vyrubovaní československých daní sa do daňového základu zahrnú príjmy zo Spolkovej republiky Nemecka, ktoré sa podľa článkov 10, 12, 13 odsekov 3, 16 a 17 môžu zdať v Spolkovej republike Nemecka. Daň zaplatená v Spolkovej republike Nemecka podľa článkov 10, 12, 13 odsekov 3, 16 a 17 sa započíta na daň vybranú v Československej socialistickej republike z týchto príjmov. Suma, ktorá sa započíta, však nemôže prekročiť takú časť

Tschechoslowakischen Sozialistischen Republik von der Besteuerung ausgenommen. Die Tschechoslowakische Sozialistische Republik darf aber bei der Festsetzung der Steuer für das übrige Einkommen oder das übrige Vermögen dieser Person den Steuersatz anwenden, der anzuwenden wäre, wenn die betreffenden Einkünfte oder das betreffende Vermögen nicht von der Besteuerung ausgenommen wären.

b) Bei der Festsetzung der tschechoslowakischen Steuern werden die aus der Bundesrepublik Deutschland stammenden Einkünfte, die nach den Artikeln 10, 12, 13 Absatz 3, 16 und 17 in der Bundesrepublik Deutschland besteuert werden dürfen, in die Bemessungsgrundlage einbezogen. Die in der Bundesrepublik Deutschland nach den Artikeln 10, 12, 13 Absatz 3, 16 und 17 gezahlte Steuer wird auf die von diesen Einkünften in der Tschechoslowakischen Sozialistischen Republik erhobene Steuer angerechnet. Der anzurechnende Betrag darf aber den Teil der vor der Anrechnung ermittelten Steuer nicht übersteigen, der anteilig auf diese in der Bundesrepublik Deutschland steuerpflichtigen Einkünfte entfällt.

Artikel 24 Gleichbehandlung

(1) Ein Vertragsstaat darf bei Personen, die in dem anderen Vertragsstaat ansässig sind, keine Besteuerung vornehmen, die er bei Personen, die in einem dritten Staat ansässig sind, mit dem er kein Abkommen zur Vermeidung der Doppelbesteuerung hat, nicht vornehmen würde.

(2) Die Besteuerung einer Betriebsstätte, die ein Unternehmen eines Vertragsstaats in dem anderen Vertragsstaat hat, darf in dem anderen Staat nicht ungünstiger sein als die Besteuerung von Unternehmen des anderen Staates, die die gleiche Tätigkeit ausüben. Diese Bestimmung ist nicht so auszulegen, als verpflichte sie einen Vertragsstaat, den in dem anderen Vertragsstaat ansässigen Personen Steuerfreibeträge, -vergünstigungen und -ermäßigungen auf Grund des Personenstands oder der Familienlasten oder sonstiger persönlicher Umstände zu gewähren, die er den in seinem Gebiet ansässigen Personen gewährt.

(3) Die Unternehmen eines Vertragsstaats, deren Kapital ganz oder teilweise, unmittelbar oder mittelbar, einer in dem anderen Vertragsstaat ansässigen Person oder mehreren solchen Personen gehört oder ihrer Kontrolle unterliegt, dürfen in dem erstgenannten Vertragsstaat weder einer Besteuerung noch einer damit zusammenhängenden Verpflichtung unterworfen werden, die anders oder belastender sind als die Besteuerung und die damit zusammenhängenden Verpflichtungen, denen andere ähnliche Unternehmen des erstgenannten Staates unterworfen sind oder unterworfen werden können.

(4) In diesem Artikel bedeutet der Ausdruck "Besteuerung" Steuern jeder Art und Bezeichnung.

Artikel 25 Verständigungsverfahren

(1) Ist eine in einem Vertragsstaat ansässige Person der Auffassung, daß die Maßnahmen eines Vertragsstaats oder beider Vertragsstaaten für sie zu einer Besteuerung geführt haben oder führen werden, die diesem Abkommen nicht entspricht, so kann sie unbeschadet der nach innerstaatlichem Recht dieser Staaten vorgesehenen Rechtsbehelfe ihren Fall der zuständigen Behörde des Vertragsstaats unterbreiten, in dem sie ansässig ist.

(2) Hält diese zuständige Behörde die Einwendung für begründet und ist sie selbst nicht in der Lage, eine befriedigende Lösung herbeizuführen, so wird sie sich bemühen, den Fall durch Verständigung mit der zuständigen Behörde des anderen Vertragsstaats so zu regeln, daß eine dem Abkommen nicht entsprechende Besteuerung vermieden wird.

dane vypočítanej pred započítaním, ktorá pomerne pripadá na tieto príjmy podliehajúce zdaneniu v Spolkovej republike Nemecka.

Článok 24 Zásada rovnakého zaobchádzania

(1) Zmluvný štát nesmie uložiť osobám, ktoré majú v druhom zmluvnom štáte bydlisko alebo sídlo, žiadne dane, ktoré by neuložil osobám, ktoré majú bydlisko alebo sídlo v treťom štáte, s ktorým neuzavrel zmluvu o zamedzení dvojitého zdanenia.

(2) Zdanenie stálej prevádzkárne, ktorú podnik jedného zmluvného štátu má v druhom zmluvnom štáte, sa nevykoná v tomto druhom štáte spôsobom menej priaznivým ako zdanenie podnikov tohto druhého štátu, ktoré vykonávajú tú istú činnosť. Toto ustanovenie sa nebude vykladať ako záväzok jedného zmluvného štátu, aby priznal osobám majúcim bydlisko v druhom zmluvnom štáte daňové oslobodenia, úľavy a zníženie dane z dôvodov osobného stavu alebo povinností k rodine alebo z iných osobných dôvodov, ktoré priznáva osobám, ktoré majú na jeho území bydlisko.

(3) Podniky jedného zmluvného štátu, ktorých majetok úplne alebo čiastočne, priamo alebo nepriamo vlastní alebo kontroluje osoba alebo osoby majúce bydlisko alebo sídlo v druhom zmluvnom štáte, nesmú byť podrobené v prv spomenutom zmluvnom štáte žiadnemu zdaneniu alebo povinnostiam s ním spojeným, ktoré by boli iné alebo ťaživejšie než zdanenie a s ním spojené povinnosti, ktorým sú alebo môžu byť podrobené iné podobné podniky tohto prv spomenutého štátu.

(4) Výraz "zdanenie" označuje v tomto článku dane akéhokoľvek druhu a pomenovania.

Článok 25 Riešenie prípadov dohodou

(1) Ak sa osoba majúca bydlisko alebo sídlo v niektorom zmluvnom štáte domnieva, že opatrenia urobené jedným alebo oboma zmluvnými štátmi spôsobili alebo spôsobia pre ňu zdanenie, ktoré nie je v súlade s touto Zmluvou, môže nezávisle od opravných prostriedkov, ktoré poskytuje vnútroštátne zákonodarstvo týchto štátov, predložiť svoj prípad príslušnému úradu zmluvného štátu, v ktorom má bydlisko alebo sídlo.

(2) Ak bude príslušný úrad považovať námietku za oprávnenú a ak sám nebude môcť nájsť uspokojivé riešenie, bude sa snažiť, aby otázku upravil dohodou s príslušným úradom druhého zmluvného štátu tak, aby sa vylúčilo zdanenie, ktoré nie je v zhode s touto Zmluvou.

(3) Príslušné úrady zmluvných štátov sa budú snažiť vzájomnou

(3) Die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten werden sich bemühen, Schwierigkeiten oder Zweifel, die bei der Auslegung oder Anwendung des Abkommens entstehen, in gegenseitigem Einvernehmen zu beseitigen. Sie können auch gemeinsam darüber beraten, wie eine Doppelbesteuerung in Fällen, die in dem Abkommen nicht behandelt sind, vermieden werden kann. Die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten können für die Zwecke der Anwendung dieses Abkommens unmittelbar miteinander verkehren.

Artikel 26 Austausch von Informationen

(1) Die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten werden gegenseitig die zur Durchführung dieses Abkommens erforderlichen Informationen austauschen. Alle so ausgetauschten Informationen sind geheimzuhalten und dürfen nur solchen Personen oder Behörden mitgeteilt werden, die mit der Veranlagung und Erhebung der unter dieses Abkommen fallenden Steuern befaßt sind.

(2) Absatz 1 ist auf keinen Fall so auszulegen, als verpflichte er einen der Vertragsstaaten:

- a) Verwaltungsmaßnahmen durchzuführen, die von den Gesetzen oder der Verwaltungspraxis dieses oder des anderen Vertragsstaats abweichen,
- b) Angaben zu übermitteln, die nach den geltenden Gesetzen oder im üblichen Verwaltungsverfahren dieses oder des anderen Vertragsstaats nicht beschaffbar sind,
- c) Informationen zu erteilen, die ein Handels-, Geschäfts- oder Berufsgeheimnis oder ein Geschäftsverfahren preisgeben würden oder deren Erteilung der öffentlichen Ordnung widerspräche.

Artikel 27 Mitglieder diplomatischer Missionen und konsularischer Vertretungen

Dieses Abkommen berührt nicht die steuerlichen Vorrechte, die den Mitgliedern diplomatischer Missionen und konsularischer Vertretungen nach den allgemeinen Regeln des Völkerrechts oder auf Grund besonderer Vereinbarungen zustehen.

Artikel 28 Berlin(West)-Klausel

Entsprechend dem Vier-Mächte-Abkommen vom 3. September 1971 wird dieses Abkommen in Übereinstimmung mit den festgelegten Verfahren auf Berlin (West) ausgedehnt.

Artikel 29 Inkrafttreten

(1) Dieses Abkommen bedarf der Ratifikation; die Ratifikationsurkunden sollen so bald wie möglich in Bonn ausgetauscht werden.

(2) Dieses Abkommen tritt dreißig Tage nach dem Austausch der Ratifikationsurkunden in Kraft und ist in beiden Vertragsstaaten anzuwenden:

- a) auf die Steuern, die für den Veranlagungszeitraum, der auf das Jahr folgt, in dem das Abkommen in Kraft getreten ist, und für die folgenden Veranlagungszeiträume erhoben werden;
- b) auf die im Abzugsweg erhobenen Steuern von Erträgen, die nach dem 31. Dezember des Jahres, in dem das Abkommen in Kraft getreten ist, gezahlt werden.

dohodou vyriešiť ťažkosti alebo pochybnosti, ktoré môžu vzniknúť pri výklade alebo aplikácii tejto Zmluvy. Môžu sa tiež navzájom poradiť za účelom vylúčenia dvojakeho zdanenia v prípadoch, ktoré táto Zmluva neupravuje. za účelom aplikácie tejto Zmluvy.

Článek 26 Výmena informací

(1) Příslušné úřady zmluvných států si budou navzájem vyměňovat informace potřebné na vykonávání této Zmluvy. Všechny takto vyměněné informace musí být udržovány v tajnosti a mohou být oznámeny jen osobám nebo úřadům pověřeným vyřizováním a vybíráním daní, které jsou předmětem této Zmluvy.

(2) Ustanovenia odseku 1 sa nebudú v žiadnom prípade vykladať tak, že ukladajú jednému zo zmluvných štátov povinnosť:

- a) vykonať administratívne opatrenia, ktoré by boli v rozpore s právnymi predpismi alebo správnu praxou tohto alebo druhého zmluvného štátu;
- b) oznámiť údaje, ktoré by sa nemohli dosiahnuť na základe platných právnych predpisov alebo v normálnom administratívnom konaní tohto alebo druhého zmluvného štátu;
- c) poskytnúť informácie, ktoré by odhalili obchodné, podnikové alebo pracovné tajomstvo alebo obchodné rokovanie alebo ktorých oznámenie by bolo v rozpore s verejným poriadkom.

Článek 27 Členovia diplomatických misí a konzulárnych úradov

Táto Zmluva sa nedotýka daňových výsad, ktoré patria členom diplomatických misí a konzulárnych úradov podľa všeobecných pravidiel medzinárodného práva alebo na základe osobitných dohôd.

Článek 28 Doložka o Berlíne (Západnom)

Podľa Štvorstrannej dohody z 3. septembra 1971 sa táto Zmluva v súlade s určenými procedúrami rozširuje na Berlín (Západný).

Článek 29 Nadobudnutie platnosti

(1) Táto Zmluva podlieha ratifikácii. Ratifikačné listiny budú vymenené v Bonne čo najskôr.

(2) Táto Zmluva nadobudne platnosť tridsiaty deň po výmene ratifikačných listín a bude sa v oboch zmluvných štátoch aplikovať:

- a) na dane, ktoré sa vyberajú za zdaňovacie obdobie, ktoré nasleduje po roku, v ktorom Zmluva nadobudla platnosť, a za ďalšie zdaňovacie obdobie,
- b) na dane vyberané zrážkou z výnosov platených po 31. decembri roka, v ktorom Zmluva nadobudla platnosť.

Artikel 30 Außerkräfttreten

Dieses Abkommen bleibt auf unbestimmte Zeit in Kraft, jedoch kann jeder der Vertragsstaaten bis zum 30. Juni eines jeden Kalenderjahrs nach Ablauf von fünf Jahren seit dem Ende des Kalenderjahrs des Inkrafttretens das Abkommen gegenüber dem anderen Vertragsstaat auf diplomatischem Wege schriftlich kündigen. In diesem Fall ist das Abkommen in beiden Vertragsstaaten nicht mehr anzuwenden:

- a) auf die Steuern, die für das Veranlagungsjahr, das auf das Veranlagungsjahr folgt, in dem die Kündigung ausgesprochen wird, und für die folgenden Veranlagungsjahre erhoben werden;
- b) auf die im Abzugsweg erhobenen Steuern von Erträgen, die nach dem 31. Dezember des Kündigungsjahrs gezahlt werden.

Geschehen zu Prag am 19. Dezember 1980 in zwei Urschriften, jede in deutscher und tschechischer Sprache, wobei jeder Wortlaut gleichermaßen verbindlich ist.

Für die Tschechoslowakische Sozialistische Republik:
Ing. Bohuslav Chňoupek

Für die Bundesrepublik Deutschland:
Hans Dietrich Genscher

Článok 30 Výpoveď

Táto Zmluva sa dojednáva na neurčitý čas, ale ktorýkoľvek zo zmluvných štátov ju môže písomne vypovedať diplomatickou cestou vždy do 30. júna kalendárneho roka nasledujúceho po uplynutí piatich rokov od konca kalendárneho roka, v ktorom Zmluva nadobudla platnosť. V takomto prípade sa Zmluva už nepoužije v oboch štátoch:

- a) na dane, ktoré sa vyberajú za daňový rok, ktorý nasleduje po daňovom roku, v ktorom sa dala výpoveď, a za nasledujúce daňové roky,
- b) na dane, vyberané zrážkou z výnosov platených po 31. decembri roka, v ktorom sa dala výpoveď.

Dané v Prahe 19. decembra 1980 vo dvoch vyhotoveniach, každé v českom a nemeckom jazyku, pričom obe znenia majú rovnakú platnosť.

Za Československú socialistickú republiku:
Ing. Bohuslav Chňoupek v. r.

Za Spolkovú republiku Nemecka:
Hans Dietrich Genscher v. r.